

досліджень у сфері національної безпеки та оборони. При цьому необхідно акцент ставити і на розбудову екологічної, соціальної економіки, зорієнтованої на потреби людини.

Список використаних джерел:

1. Війна не змусила бізнес відмовитись від принципів сталого розвитку. Дослідження ЕВА. URL: <https://eba.com.ua/vijna-ne-zmusyla-biznes-vidmovytyts-vid-pryntsypiv-stalogo-rozvytku-doslidzhennya-eva/>
2. Архітектоніка управління збалансованим розвитком національної економіки / кол. монографія за ред. Желюк Т.Л. Тернопіль: Крок, 2017. 337 с.
3. Калашник Н. С. Забезпечення цілей сталого розвитку в Україні: концептуальні перетворення сприйняття в умовах воєнного стану. *Ефективність державного управління*. 2023. № 4(73). С. 11–16. URL: <https://doi.org/10.36930/507301>
4. Вчені-економісти обговорили реальні виклики та загрози сталого розвитку України в умовах воєнного стану. URL: <https://nupp.edu.ua/news/vcheni-yekonomisti-obgovorili-realni-vikliki-ta-zagrozi-stalogo-rozvitku-ukraini.html>

Роман БРИЧКА

здобувач освітньо-професійної програми «Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ
Аліна ЖУКОВСЬКА

АДМІНІСТРУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Адаптація сфери охорони здоров'я до умов медичної реформи нерозривно пов'язана зі зміною пріоритетів, підходів та методів управління функціональною діяльністю закладів охорони здоров'я. Виживання та стабільне функціонування закладів охорони здоров'я в сучасних умовах неможливе без чіткого адміністрування їх діяльності.

У загальному вигляді адміністрування – це процес прийняття та реалізації управлінських рішень щодо забезпечення ефективного функціонування закладів охорони здоров'я.

У даний час широко відомі наступні найважливіші підходи до адміністрування закладів охорони здоров'я: 1) по-перше, з позицій різних шкіл управління (підхід наукового управління, адміністративний підхід, школа людських відносин, з точки зору науки про поведінку, школа кількісних методів); 2) по-друге, процесний підхід, згідно з яким управління розглядається як сукупність взаємопов'язаних управлінських функцій (планування, організація, мотивація, контроль); 3) по-третє, системний підхід, згідно з яким організація розглядається як система взаємозалежних елементів (люди, структура, завдання і технологія); 4) в-четвертих, кількісний підхід, який базується на розробці та використанні

економіко-математичних методів і моделей в управлінні); 5) в-п'ятих, ситуаційний підхід, що заснований на виборі методів і прийомів управління з орієнтуванням на ситуацію, в якій приймається управлінське рішення.

У сучасних умовах вітчизняні та зарубіжні вчені велику увагу приділяють проблемам адміністрування розвитку, при цьому існують різні підходи до його визначення, серед яких два основних:

1. Розширений підхід. Передбачає включення в систему управління розвитком підсистеми інвестиційного, інноваційного, інтелектуального, кадрового розвитку, а також інші інструменти стратегії розвитку.

2. Звужений підхід. Передбачає включення в систему управління розвитком тільки механізмів інноваційного розвитку, що забезпечують можливості впровадження результатів науково-технічного прогресу та використання новітніх технологій, нової техніки, випуску інноваційної продукції.

У загальному вигляді адміністрування розвитку закладу охорони здоров'я включає: планування розвитку закладу на основі державної політики розвитку; довгострокові та короткострокові прогнози розвитку в рамках системи стратегічного планування діяльності закладу; розробку інвестиційних програм і проектів закладу, в тому числі проектів реінжинірингу.

Виходячи із сутності поняття «організаційний розвиток» та на основі аналізу існуючих трактувань слід зазначити, що управління організаційним розвитком – це поступовий процес управління змінами, які відбуваються з закладом охорони здоров'я (системою) та окремими його функціональними підрозділами (підсистемами), що здійснюється з метою підвищення ефективності функціонування організаційних, структурних і кадрових складових діяльності закладу охорони здоров'я.

Основні елементи системи адміністрування організаційно розвитку закладу охорони здоров'я, які відображають функції управління цим процесом, зображено на рис. 1.

Побудова системи адміністрування організаційного розвитку закладу охорони здоров'я має базуватися на принципах: 1) дуальності системи й інституціональної обумовленості (даний принцип визначає можливість повторення ситуацій у процесі розвитку, обумовлену залежністю структури та суб'єкта управління, а також впливом інституціонального середовища); 2) динамічної відповідності цілям і потребам організації (реалізація даного принципу визначає багаторівневу структуру організаційного розвитку, що припускає взаємодію структур, які забезпечують розвиток організації, та соціальних структур (інститутів), що походять із системи організаційного

розвитку); 3) системного комплексу (реалізація даного принципу передбачає спрямованість на формування структури системи організаційного розвитку при забезпеченні єдності її елементів та взаємної дії ресурсів і комунікацій у системі); 4) життєздатності (реалізація принципу передбачає визначення умов нормального функціонування та розвитку системи, а також форми її взаємодії з елементами внутрішнього та зовнішнього середовища).

Рис. 1. Основні елементи системи адміністрування організаційно-економічного розвитку закладу охорони здоров'я

Примітка. Розроблено автором

Отже, зазначені принципи дозволяють підкреслити стратегічне значення системи організаційного розвитку закладу охорони здоров'я, яка постійно змінюється під впливом еволюційних факторів, інституціоналізації та управлінських впливів суб'єкта розвитку, при цьому кожен новий цикл розвитку призводить до виникнення організаційних інновацій як механізмів адаптації та розвитку.

Список використаних джерел:

1. Організація діяльності закладу охорони здоров'я / нав. посібник за ред. Шкільняка М.М., Желюк Т.Л. Тернопіль, Крок, 2021. 516 с.
2. Модернізація менеджменту та публічного управління в системі охорони здоров'я / кол. монографія за науковою ред. д.е.н. Шкільняка М.М., д.е.н. Желюк Т.Л. Тернопіль, Крок, 2020. 560 с.
3. Жуковська, А.Ю. Інноваційні технології інклюзивної медицини. Інноваційна економіка, 2020. № 3-4 (83). С. 19-30. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2019.02.007>